København 15. november 2026

Til Sundheds- og Kirkeministeriet og Sundhedsministeren

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af autorisationsloven

Udkast: Lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig-virksomhed (Autorisation af [specialiseret paramediciner]

Dansk Præhospital Selskab (DPHS) takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

DPHS hilser etableringen af professionsbacheloruddannelsen i paramedicin og præhospitalt arbejde meget velkommen. Vi har gennem mange år arbejdet for dette uddannelsesløft og ser det som en vigtig udvikling af det præhospitale område og de sundhedsfaglige kompetencer, der skal understøtte fremtidens patientbehandling.

Vi er imidlertid uenige i lovforslagets model, hvor der etableres en ny autoriseret faggruppe med betegnelsen *specialiseret paramediciner*.

DPHS anbefaler i stedet, at den eksisterende lovgivning om paramedicinere ændres, så både nuværende registrerede paramedicinere og kommende professionsbacheloruddannede kan omfattes af én samlet autorisationsordning med den beskyttede titel paramediciner.

Én profession frem for to parallelle faggrupper

I dag er paramediciner en etableret faglig betegnelse i Danmark, og den eksisterende registreringsordning bygger på en videreuddannelse for autoriserede ambulancebehandlere.

Med den kommende professionsbachelor etableres en ny uddannelsesvej til det samme faglige område, men på et højere uddannelsesniveau og med mulighed for nye kliniske funktioner.

Lovforslaget lægger imidlertid op til at etablere en selvstændig autorisationsgruppe med betegnelsen *specialiseret paramediciner*, samtidig med at den eksisterende registreringsordning for paramedicinere videreføres.

Dermed risikerer vi at skabe to parallelle faggrupper inden for samme profession, alene fordi de har gennemført forskellige uddannelsesforløb.

DPHS anerkender, at de to uddannelsesveje ikke giver identiske kompetencer. Det bør dog ikke være afgørende for, om man kan tilhøre samme profession. Kompetencer, ansvarsområder og adgang til konkrete funktioner kan fortsat afhænge af uddannelse, erfaring og dokumenterede kvalifikationer.

Risiko for at paramedicinerbetegnelsen forsvinder

Den foreslåede model rummer efter vores opfattelse en væsentlig og langsigtet konsekvens.

Som beskrevet i den godkendte ansøgning, *professionsbachelor i paramedicin og præhospitalt arbejde,* vil den eksisterende videreuddannelse til paramediciner på sigt ophøre og blive erstattet af professionsbacheloruddannelsen og en meritbaseret uddannelsesvej. Der vil ikke længere blive uddannet nye paramedicinere under den nuværende ordning.

De kommende dimittender vil i stedet blive autoriseret som *specialiserede paramedicinere*.

Efterhånden som de nuværende paramedicinere forlader arbejdsmarkedet, vil betegnelsen paramediciner derfor gradvist forsvinde fra det danske sundhedsvæsen. Tilbage vil være en profession, hvor alle betegnes "specialiserede paramedicinere", men hvor der ikke længere findes en grundlæggende paramedicinerprofession at være specialiseret inden for.

Det forekommer hverken fagligt eller sprogligt hensigtsmæssigt.

DPHS mener, at lovgivningen bør understøtte en langsigtet og sammenhængende professionsudvikling frem for at indføre en betegnelse, der på sigt kan erstatte navnet på den profession, uddannelsen netop er etableret for at videreudvikle.

En internationalt etableret professionsbetegnelse

Paramediciner er den danske betegnelse, der knytter sig til den internationalt etablerede profession *paramedic*.

Den nye uddannelse hedder professionsbachelor i paramedicin og præhospitalt arbejde. Det er derfor naturligt, at dimittenderne også får professionsbetegnelsen paramediciner.

Betegnelsen *specialiseret paramediciner* har ikke en tilsvarende entydig international anvendelse og vil fortsat skulle oversættes og forklares i internationale sammenhænge.

Vi risikerer dermed at skabe en særlig dansk professionsbetegnelse, som hverken styrker den internationale genkendelighed eller sammenhængen mellem uddannelse, autorisation og faglig identitet.

Det er efter DPHS' opfattelse uhensigtsmæssigt i en tid, hvor uddannelsen netop skal styrke paramedicinerfagets akademiske udvikling og tilknytning til nationale og internationale uddannelses- og forskningsmiljøer.

Forskellige uddannelsesveje kan rummes under samme autorisation

Det er ikke usædvanligt, at en sundhedsprofession udvikler sit uddannelsesniveau over tid.

Sygeplejerskeprofessionen er et relevant eksempel. Sygeplejersker har gennem mere end 100 år gennemgået betydelige ændringer i uddannelsens indhold, længde og niveau. Med overgangen til

professionsbacheloruddannelsen blev den faglige betegnelse ikke ændret, og tidligere uddannede sygeplejersker bevarede deres autorisation og professionsidentitet.

Tilsvarende har ambulancebehandleruddannelsen gennemgået flere ændringer, og autoriserede ambulancebehandlere har i dag forskellige uddannelsesmæssige baggrunde afhængigt af, hvornår de er uddannet.

Vi ser derfor ikke en principiel hindring for, at eksisterende paramedicinere og kommende professionsbacheloruddannede kan være omfattet af samme professionsbetegnelse, selv om deres uddannelsesbaggrund og kompetenceprofiler er forskellige.

Det er væsentligt at understrege, at en fælles autorisation ikke indebærer, at alle skal have samme kompetencer eller adgang til de samme funktioner.

Arbejdsgivere vil fortsat kunne stille krav om eksempelvis en professionsbachelorgrad, særlige kliniske kompetencer eller relevant erfaring til konkrete stillinger.

På samme måde skal eksisterende paramedicineres kompetencer og rettigheder anerkendes, uden at de dermed automatisk tildeles en akademisk grad, de ikke har gennemført.

En samlet og fremtidssikret autorisationsordning

DPHS er bevidst om, at den eksisterende registreringsordning for paramedicinere er anderledes opbygget end en selvstændig autorisation, og at en samlet løsning derfor vil kræve ændringer af den gældende lovgivning.

Vi mener imidlertid, at dette arbejde bør gennemføres nu, hvor autorisationsloven alligevel skal ændres som følge af etableringen af professionsbacheloruddannelsen.

Vi anbefaler derfor, at ministeriet genovervejer den foreslåede model og i stedet undersøger en ordning, hvor:

- Paramediciner etableres som en selvstændig autoriseret sundhedsprofession med beskyttet titel.
- Nuværende registrerede paramedicinere omfattes af en overgangsordning, som anerkender deres eksisterende uddannelse og kompetencer.
- Kommende dimittender fra professionsbacheloruddannelsen opnår autorisation som paramediciner.
- Der etableres tydelige merit- og videreuddannelsesveje for eksisterende ambulancebehandlere og paramedicinere.
- Forskelle i uddannelse og kompetencer håndteres gennem dokumenterede kvalifikationer og krav til konkrete funktioner frem for forskellige professionsbetegnelser.

En sådan model vil efter vores opfattelse sikre en naturlig overgang, hvor den nye professionsbachelor gradvist bliver den fremtidige uddannelsesvej, samtidig med at eksisterende paramedicinere anerkendes som en del af samme profession.

Afsluttende bemærkninger

Dansk Præhospital Selskab ønsker ikke at forsinke etableringen af den nye professionsbachelor eller den tilhørende autorisationsordning. Tværtimod ser vi uddannelsen som et nødvendigt og længe ventet løft af det præhospitale område.

Men vi mener, at det vil være en fejl at gennemføre dette historiske uddannelsesløft ved samtidig at etablere en ny og parallel professionsbetegnelse.

Vi opfordrer derfor Sundheds- og Kirkeministeriet til at genåbne de relevante bestemmelser i autorisationsloven og skabe én samlet autorisationsordning for paramedicinere frem for at indføre en særskilt autorisation som specialiseret paramediciner.

Vi stiller gerne vores faglige viden til rådighed for det videre arbejde med en juridisk holdbar og fremtidssikret løsning.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen
Dansk Præhospital Selskab

Morten Lindkvist
Forperson